

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 5To/33/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010966  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2117010966.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci proti obžalovanému C. G., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2020, č. k. 34T/29/2017-393, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.9.2021 takto

### rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný  
C. G., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom Y. B. XXX, t. č.: ÚVTOS Ilava

odsudzuje

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výrok o spoločnom treste odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/26/2017 zo dňa 06.06.2017, právoplatným dňa 27.06.2017, podľa § 212 ods.2 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, v spojení s trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 0T/465/2016 zo dňa 04.12.2016 právoplatného dňa 04.12.2016 (pričom výrok o vine a treste bol zrušený titulom uloženia spoločného trestu vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/26/2017), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. G., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava, rozsudkom zo dňa 26.11.2020, č. k. 34T/29/2017-393, rozhodol o obžalobe, ktorú podal prokurátor na obvineného C. G. tak, že:  
obž. C. G. (skutok pôvodne uvedený v obž. pod bodom 1)

dňa 06.11.2016 v čase o 18.30 hod. v meste Trnava pred železničnou stanicou bezdôvodne fyzicky napadol S. S. tým spôsobom, že ho najprv odzadu kopol do nohy a následne ho stiahol na zem, kde si na neho sadol a niekoľkokrát, opakovane, ho udieral rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy a tváre, pričom sa S. S. bránil, obžalovaný po chvíli s fyzickým napádaním prestal a z miesta odišiel preč, čím uvedeným konaním spôsobil S. S. zranenia ako pomliaždeniny oboch spánkovo-temenných oblastí hlavy s krvnými podliatinami, odreniny ľavej lícnej oblasti hlavy, odreninu chrbta nosa s neposunutou zlomeninou nosových kostí s krvácaním z nosa, pomliaždeninu na ľavom ramene v oblasti kľúčno-lopatkového kĺbu a odreninu ľavého lakťa, ktorá sa zhojila jazvou o veľkosti 3x4 cm, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie s celkovou dĺžkou približne 2 (dva) týždne, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržností tým, že napadol iného,

čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečin výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

a za to sa odsudzuje: Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 42 ods.1, § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2, Trestného zákona, § 36 písm. d) a l), Tr. zák., § 37 písm. h) a m) Trestného zákona, k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 /dvanásť/mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výrok o spoločnom treste odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 30 /tridsať/ mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/26/2017 zo dňa 06.06.2017, právoplatným dňa 27.06.2017, podľa § 212 ods.2 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods.3 Tr. zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, v spojení s trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 0T/465/2016 zo dňa 04.12.2016 právoplatného dňa 04.12.2016 (pričom výrok o vine a treste bol zrušený titulom uloženia spoločného trestu vo veci Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/26/2017), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obž. C. G. povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej: Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, vo výške 23,16 Eur.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný aj prokurátor, obaja proti výroku o treste, prokurátor v neprospech obžalovaného.

3. Prokurátor podané odvolanie odôvodnil písomným podaním zo dňa 20.1.2021, v ktorom uviedol (skrátene):

4. Napadnutý rozsudok, čo do výroku o treste považujem za vydaný v rozpore so zákonom. Súdom určená výmera trestnej sadzby použitá pri samotnom určení výšky trestu, t. j. 6 mesiacov - 36 mesiacov, zdôvodnená neutrálnym pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vzhľadom na aplikáciu ust. § 36 písm. d) Tr. zák. hodnotím ako nezákonnú a nedôvodnú.

5. Súd v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že v prípade obžalovaného prichádza, okrem iných, do úvahy aj poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. d) Tr. zák., čo vysvetlil tým, že cit.: „nebolo možné uzavrieť, že táto skutočnosť nemala vplyv na rozumovú a vôľovú spôsobilosť, preto musel vyhodnotiť existenciu tejto poľahčujúcej okolnosti v pochybnostiach v prospech obžalovaného“. S takto vysvetlenou aplikáciou poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák., ktorá mala ďalej vplyv na určenie trestnej sadzby a z nej sa odvíjajúcej výšky trestu, sa nie je možné v tomto prípade za žiadnych okolností stotožniť, resp. s ňou súhlasiť.

6. Je pravdou, že obžalovaný mal v čase spáchania skutku 20 rokov, čo ho kategorizovalo do skupiny osôb blízkyh veku mladistvých (§ 127 ods. 2 Tr. zák.). Avšak samotný nižší vek páchatel'a pre priznanie predmetnej poľahčujúcej okolnosti nepostačuje, ale je treba preukázať, že práve vek páchatel'a mal vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú vyspelosť. To, že sa súd uchýlil len k vyššie citovanému zdôvodneniu, aplikáciu okolnosti rozhodne nepreukazuje. Medzi vekom páchatel'a a oslabením rozumovej alebo vôľovej spôsobilosti musí existovať príčinná súvislosť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tost 22/2017, z 17.7.2017). Zo skutočností zistených v priebehu prípravného konania a následného súdneho konania nevyplýva, že by vek obžalovaného bol v príčinnej súvislosti s oslabením jeho rozumovej a vôľovej spôsobilosti, z čoho plynie, že len použitie zásady in dubio pro reo nedeklaruje, resp. nezdôvodňuje príčinnú súvislosť. Poukazujem zároveň na to, že v tomto prípade nemal vek obžalovaného zrejmy vplyv na jeho rozumovú, resp. vôľovú spôsobilosť, nakoľko každý dospelý človek si je vedomý, že okrem iného, udieranie rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy a tváre môže viesť

k zraneniam, ktoré si vyžadajú lekárske ošetrovanie a napadnutý bude určitú dobu indisponovaný v obvyklom spôsobe života. Úvahe súdu odporuje aj bohatý register trestov obžalovaného, keď tento bol už pred spáchaním posudzovaného trestného činu trikrát právoplatne odsúdený a to aj pre závažnú úmyselnú trestnú činnosť (zločin sexuálneho zneužívania, zločin vydierania) a vo všetkých prípadoch bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Z tohto možno vyvodiť, že sa aj napriek viacerým odsúdeniam nenapravil a naďalej páchal trestnú činnosť, bez ohľadu na svoj nižší vek.

7. Súd nesprávnym vyhodnotením dôkazov týkajúcich sa výroku o trestu nesprávne aplikoval § 36 písm. d) Tr. zák. a obžalovanému uložil neprímerane nízky trest. Za takejto situácie uvedené okolnosti odôvodňujú obžalovanému uložiť súdom správne určený súhrnný trest s prihliadnutím na priťažujúce okolnosti uvedené v rozsudku avšak použiť iba jednu poľahčujúcu okolnosť [§ 36 písm. 1) Tr. zák.]. Inak povedané, pri uložení trestu po správnosti má dôjsť k prevahe priťažujúcich okolností [§ 37 písm. h), písm. m) Tr. zák.] oproti poľahčujúcim okolnostiam [§ 36 písm. 1 Tr. zák.], čo znamená, že dôjde k zvýšeniu výmery dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. Súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (v novourčenej trestnej sadzbe na jej dolnej hranici) nepovažujem za dostačujúci, najmä s prihliadnutím na osobu páchatela, jeho doterajšiu kriminálnu minulosť a z nej vyplývajúci evidentný sklon k páchaniu trestnej činnosti, možnosť jeho nápravy a v neposlednom rade aj k dosiahnutiu účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Napokon aj súd v napadnutom rozsudku obžalovanému neuložil trest na samej dolnej hranici ním určenej trestnej sadzby, t. j. 6 mesiacov, ale v zmysle zásad ukladania trestu usúdil potrebu vyššieho trestu. Možno tiež podotknúť, že súdom uložený trest vo výmere 12 mesiacov v skutočnosti vôbec nie je prísnejší oproti odsúdenému pôvodne uloženému trestu vo výmere 12 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu, nakoľko s poukazom na ďalšie odsúdenia by aj tak došlo k jeho premene.

8. Obžalovanému preto má byť uložený zákonný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici takto určenej trestnej sadzby, nie však na samotnej dolnej hranici.

9. Nad rámec dávam odvolaciemu súdu do pozornosti aj neúčelnosť použitia § 21 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby, v zmysle ktorého súd uznesením vylúčil túto časť na samostatné konanie. Ide pritom o skutky spáchané krátko po sebe, rovnakého charakteru a preto by bolo vhodné o nich vykonať spoločné konanie tak ako bola podaná obžaloba, bez ohľadu na to, že vo vzťahu k jednému zo skutkov urobil obžalovaný vyhlásenie o vine a pri druhom urobil vyhlásenie, že je nevinný.

10. Navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 34T/438/2017 z 26.11.2020 a súčasne, aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

11. Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 14.3.2021, v ktorom uviedol (citácia):

12. Rozsudkom zo dňa 26. novembra 2020 ma uznal vinným sudca Okresného súdu v Trnave zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za tieto trestné činy ma odsúdil k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na náhradu škody vo výške 23,16 Eur.

13. Vo vzťahu o výroku o vine som sa priamo na pojednávaní vzdal práva podať odvolanie. Čo sa týka možnosti odvolania voči výške trestu, tu som si ponechal lehotu na vyjadrenie, pri čom v zákonnej lehote som podal odvolanie. Toto odôvodňujem nasledovne:

(i) Ku skutku som sa plne doznal (čo sa týka napadnutia S. S.), pri čom z tohto dôvodu nemuselo byť pred súdom vykonávané dokazovanie.

(ii) Viem, že som sa správal v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore so zákonom, pri čom som sa dopustil trestného činu ublíženia na zdraví a výtržníctva, čo ma úprimne mrzí a ľutujem svoje správanie v afekte. Avšak škodlivý následok môjho konania tak vo sfére osobnosti napadnutého poškodeného ako aj vo sfére všeobecného spoločenského záujmu nie je závažný, čo sa odrazilo i v kvalifikácii trestných činov tak, ako ich vykonala obžaloba.

(iii) Skutku som sa dopustil dňa 6.11.2016. Rozsudok bol vyhlásený dňa 26. novembra 2020. Teda štyri roky od môjho konania! Prostredníctvom právnej zástupkyne som navrhoval postup súdu pri určení výšky trestu za tento skutok podľa § 44 Trestného zákona. V súčasnosti vykonávam trest odňatia slobody v ÚVTOS Ilava a tento mi má uplynúť 14.10.2023. Vo výkone trestu som prehodnotil svoje doterajšie správanie, ľutujem, akým smerom sa môj život začal po dovŕšení plnoletosti uberať. Ja som nevyrastal v mojej biologickej rodine, bol som osvojený. Svojím náhradným rodičom ďakujem za všetku starostlivosť a moje afektívne správanie ma teraz mrzí aj vo vzťahu ku nim. Myslím si, že ďalšie navyšovanie trestu, ktorý by mal prispieť k môjmu polepšeniu nie je účelné a nijako sa neodráža na mojom prehodenom

postoji k môjmu páchaniu trestnej činnosti, pretože vzhľadom na čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, závažnosť skutku (horná hranica trestu odňatia slobody dva roky [§ 156 ods. 1] a tri roky [§ 364 ods. 1 písm. a]) nie je odsúdenie s odstupom štyroch rokov v súlade so zásadami restoratívnej justície. Takýto trest subjektívne nevnímam ako spravodlivé potrestanie s pokusom o moju nápravu, ale ako snahu o arbitrárne ukončenie trestného procesu.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozhodol o mojom odvolaní tak, že napadnutý rozsudok v časti o vine zruší pre neprimeranosť uloženého trestu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku a podľa § 322 Trestného poriadku rozsudok okresného súdu zmenil tak, že upustí od uloženia trestu.

14. K odôvodneniu odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava obžalovaný uviedol (citácia):

15. Nesúhlasím s názorom prokurátorky o nesprávnom postupe súdu pri určovaní výšky trestu. Z právneho názoru súdu vyjadreného v odôvodnení rozsudku nemožno vyvodzovať, že existencia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona rozhodne bola jedinou alebo podstatnou okolnosťou, ktorá intervenovala pri určovaní výšky trestu v rozhodovaní súdu. Toto platí v prípade, ak sa táto skutková okolnosť nevytrháva z kontextu odôvodnenia a je vyhodnocovaná v súvislostiach všetkých úvah súdu (najmä: vyhlásenie o vine, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností). Ako som uviedol vyššie v tomto podaní, moje detstvo bolo komplikované, nevyrastal som v biologickej rodine, bol som adoptovaný. Celý život som mal problém so sústredením pozornosti, od puberty som s veľkým úsilím zvládal návaly emócií a afektivity. Vnímam však, že s postupujúcim vekom sa moja pohotovosť ku konfliktnému správaniu znižuje, viem lepšie ovládať prejavy môjho správania. Mám pred sebou ešte dva a pol roka výkonu trestu odňatia slobody a verím, že táto doba môjmu osobnostnému zreniu prospeje.

16. Argumentáciu „bohatým registrom trestov“ zo strany prokurátorky považujem za necitlivú. Recidíva môjho konania bola do úvahy súdom vzatá ako priťažujúca okolnosť, preto nie je dôvodné opakovane ju uvádzať zo strany obžaloby spôsobom, akoby súd túto skutkovú okolnosť nevyhodnotil. Všetky moje trestné činy boli spáchané bez vopred uváženej pohnútky, v afekte, bez hlbšieho rozmyšľania a bez kontroly rozumovej zločky. Opakovane zdôrazňujem, že od spáchania skutku ubehlo doposiaľ štyri a pol roka a ja som sa zmenil. Zmenil som svoj náhľad na moje správanie, na potreby ľudí okolo mňa, aj na moje prežívanie. Moje sebaovládanie má pozitívny trend vývoja tak, ako ho ja subjektívne vnímam. Napokon, samotná obžaloba konštatuje, že súd mi neuložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. 6 mesiacov, ale vo výmere 12 mesiacov.

17. Vylúčenie skutku pod bodom 2 obžaloby na samostatné konanie považujem za plne dôvodné, nakoľko zmenami v obsadení súdu dochádzalo k prietahom v konaní, pri čom súčasťou práva na spravodlivý súdny proces je primeraná dĺžka konania a rozhodnutie vo veci bez prietahov (pri čom ja som sa na prietahoch svojim konaním nijako nepodieľal). V kontexte okolností, že som súdený v tomto konaní za prečin s hornou hranicou neprevyšujúcou 3 roky, skutočnosť, že ani po štyri a pol roku nebolo právoplatne rozhodnuté o obžalobe, považujem za porušenie môjho ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Považujem preto postup súdu o vylúčení skutku 2 na samostatné konanie a skončenie konania vynesení rozsudku aspoň v časti skutku 1 za plne odôvodnené.

18. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hocí aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

19. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na jeho zrušenie podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

20. Po preskúmaní napadnutého výroku, v rozsahu podaných odvolaní a z dôvodov v nich uvedených, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Dôvody uvedené prvostupňovým súdom k napadnutému výroku.

21. Vo vzťahu k druhu trestu, prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom k odsúdeniam, ktoré boli realizované trestným rozkazom OS Banská Bystrica sp. zn.: 3T/26/2017, doručeným dňa 18.6.2017 a trestným rozkazom OS Bratislava II sp. zn.: 0T/465/2016 doručeným dňa 4.12.2016, kde rozhodujúcim pre tzv. pretrhnutie súbehu je doručenie trestného rozkazu, s účinkami vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku (§ 353 ods. 8 Tr. por. ) má doručenie TR vo veci 4a dňa 04.12.2016. V prípade takéhoto odsúdenia je nevyhnutné uložiť prísnejší trest, ako pôvodne bol uložený, keďže v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona musí byť súhrnný trest minimálne rovnako prísny, ako bol pôvodne uložený.

22. K výške trestnej sadzby prvostupňový uviedol, že v prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a aj okolnosť v zmysle § 36 písm. d) Trestného zákona (spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých - na tomto mieste je nutné poznamenať, že nebolo možné uzavrieť, že táto skutočnosť nemala vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, v tejto súvislosti súd musel vyhodnotiť existenciu tejto poľahčujúcej okolnosti v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Súd ďalej poznamenáva, že obžalovanému nebola priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Trest. zák., pričom táto musí pokrývať všetky skutky, pre ktoré súd ukladá súhrnný trest a jej uloženie nevyplývalo z rozhodnutí v zbíhajúcich sa konaniach a jej dôvodnosť nebola zistená ani z obsahu súdnych spisov v predmetných veciach. Súd považoval za preukázanú existenciu príťažujúcich okolností v zmysle § 37 m) Trest. zák. (už bol za trestný čin odsúdený) a § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov). V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd konštatoval neutrálny pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola pre v mesiacoch 6 - 36 mesiacov (základná výmera) - dôvod pre jej modifikáciu vzhľadom na neutrálny pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ako aj na § 41 ods. 1 Tr. zák.

23. V predmetnej veci došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine, preto na daný stav možno aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016. V tejto súvislosti je ale nevyhnutné dodať, že vyhlásenie obžalovaného o vine nebolo dôvodné bonifikovať žiadnym účinkami § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona a ani priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., keďže táto nepokrýva aj skutky, za ktoré bol obžalovaný odsúdený v zbiehajúcich sa konaniach.

24. V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby prvostupňový súd prihladol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. V prípade osoby obžalovaného prichádzala do úvahy bonifikácia jeho postoja k trestnému konaniu, teda jeho vyhlásenie o vine. Obžalovaný je už aktuálne vo výkone trestu, pričom jeho trestná minulosť je pomerne pestrá, s prevalenciou majetkovej kriminality. Ide o osobu 24-ročného muža, ktorý bol doposiaľ 8-krát odsúdený pre rôzne krádeže, ako aj pre prečin útoku na verejného činiteľa, ktorý mal spáchať v priestoroch ÚVTOS voči príslušníkovi ZVJS. Trestná minulosť obžalovaného odôvodňuje uloženie trestu vo výmere 12 mesiacov, pričom tento súd ukladá v tzv. nepodmienečnej forme, oproti pôvodne podmiennečnej forme, keď trest nepodmienečný sa vždy považuje za trest prísnejší vo vzťahu k trestu podmiennečnému. Obžalovaný má aktuálne (bez zohľadnenia tohto konania) evidovaný tzv. „pevný termín výstupu“ na deň 14.10.2023. Pričom aj takúto dĺžku možno zohľadniť pri ukladaní trestu, avšak len do miery odôvodňujúcej uloženie trestu v dolnej tretine avšak nie na samotnom dolnom okraji trestnej sadzby.

#### K odvolaniu prokurátora

25. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí s námietkou prokurátora, vo vzťahu k neprávnomu použitiu ustanovenia § 36 písm. d) Trestného zákona. Názor prokurátora, citovaný v odseku 6 tohto uznesenia považuje za správny a pre úplnosť argumentácie prokurátora, odvolací súd na túto iba odkazuje, bez potreby jej opakovania. Možno iba zdôrazniť, že príčinná súvislosť medzi vekom obžalovaného a oslabením jeho rozumovej alebo vôľovej spôsobilosti, je potrebné dokazovať, pokiaľ má byť vek obžalovaného dôvodom na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona. Súd v tomto smere žiadne dokazovanie nevykonal, čo však nebolo chybou, pretože to nenavrhol žiadna zo strán trestného konania. Podľa názoru odvolacieho súd však trestná minulosť obžalovaného, na ktorú poukazuje aj prokurátor, ani nevytvorila potrebu skúmania uvedenej otázky.

26. Nesprávna aplikácia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, mala za následok nesprávne určenie pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Aj na tomto mieste je potrebné súhlasiť s názorom prokurátora, ktorý je citovaný v odseku 7 tohto uznesenia, teda, že u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. Upravená dolná hranica trestnej sadzby podľa ust. § 364 ods. 1 Trestného zákona, predstavuje v tomto prípade výmeru 12 mesiacov. Uvedená skutočnosť odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste, nakoľko uložený trest, je neprimerane mierny.

#### K odvolaniu obžalovaného

27. Pokiaľ obžalovaný navrhuje, aby súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 44 Trestného zákona a teda upustil od uloženia súhrnného trestu, takýto postup nepovažuje odvolací súd za dostatočný. Početnosť trestnej činnosti obžalovaného, ktoré sú v súbehu, neodôvodňuje obžalovaným navrhovaný postup podľa ustanovenia § 44 Trestného zákona. Na naplnenie primárne účelu individuálnej prevencie a sekundárne aj generálnej prevencie, je potrebné uložiť obžalovanému súhrnný trest za všetku jeho zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Časový odstup medzi spáchaním trestnej činnosti a vyhlásením odsudzujúceho rozsudku nie je tak veľký, aby bolo možné konštatovať, že uložený súhrnný trest nie je účelný a nijako sa neodrazí na postoji obžalovaného k jeho páchaniu trestnej činnosti. Časový odstup od spáchania trestnej činnosti, ako aj vyhlásenie obžalovaného o vine, boli zohľadnené pri rozhodnutí odvolacieho súdu o výške trestu, keďže obžalovanému bol uložený trest vo výmere 15 mesiacov, teda vo výmere iba o 3 mesiace prevyšujúcej minimálnu výmeru trestu. Z uvedených dôvodov považuje tunajší súd odvolanie obžalovaného proti výroku o treste za nedôvodné.

#### K rozhodnutiu odvolacieho súdu o treste.

28. Z dôvodov uvedených v odseku 26 tohto uznesenia, rozhodol odvolací súd o zrušení napadnutého výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Nakoľko bolo prvostupňovým súdom vykonané dokazovanie v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie o treste, pristúpil odvolací súd k postupu podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, teda sám rozhodol ohľadne zrušeného výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

29. Rozhodnutie prvostupňového súdu o uložení súhrnného trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa ustanovenia § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona, bolo správne. Rovnako prvostupňový súd

správne postupoval, keď súhrnný trest ukladal podľa ustanovenia § 364 ods. 1 Trestného zákona. Pri zistení existencie jednej priťažujúcej okolnosti a žiadne poľahčujúce okolnosti, súd upravil trestnú sadzbu uvedenú v ustanovení § 364 ods. 1 Trestného zákona podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. V takto upravenej trestnej sadzbe (12 mesiacov až 36 mesiacov), uložil odvolací súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Výška uloženého trestu reflektuje najmä skutočnosť, že trest je ukladaný za viacnásobnú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, čo odôvodňuje uloženie trestu vo vyššej výmere ako je minimálna, t. j. 12 mesiacov. Na druhej strane odvolací súd zohľadnil skutočnosť, na ktorú poukazoval obžalovaný vo svojom odvolaní, že od spáchania trestnej činnosti po odsúdenie obžalovaného, uplynulo obdobie viacerých rokov, čo je potrebné zohľadniť v prospech obžalovaného. Opätovného odsúdenie obžalovaného, ako páchatel'ov úmyselnej trestnej činnosti, neumožňuje uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by bol podmiennečne odložený, v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 Trestného zákona. Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona neboli splnené, a to predovšetkým s poukazom na osobu obžalovaného ako páchatel'a viacnásobných úmyselnej trestnej činnosti, ako aj to, že za inú úmyselnú trestnú činnosť už bol v minulosti odsúdený. Záruku za nápravu páchatel'a, v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nikto neponúkol. Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, boli naplnené podmienky uvedené v ustanovení § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Preto odvolací súd rozhodol o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pri uložení súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, zároveň zrušil výroky o trestoch, uvedené v rozhodnutiach, ktoré sa týkajú trestnej činnosti, za ktorú ukladal jeden súhrnný trest, v zmysle ustanovenia § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.